

[Niels Frederiksen.]

Hjælpen til Erhvervene, i det væsentligste ved at optage et Laan, paakrævet af Forholdene. Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at netop fordi der har været ført en forsigtig Finanspolitik i det foregaaende Aar, kan en saadan Laanevirksomhed foregaa, uden at vor finansielle Anseelse og Stilling udadtil svækkes.

Saa har jeg et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, Ordføreren for det konservative Folkeparti. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at Forhandlingerne her i Rigsdagen havde vist, og Forslagene, der var fremført, var Udtryk for, at det havde været en besværlig Forhandling, der var ført mellem de tre Partier, der indgik det storpolitiske Forlig; man fik Indtryk af, at det, det gjaldt om, var at konstatere, hvem der havde, og hvem der var blevet snydt mest under Forhandlingerne. Jeg vil for mit Vedkommende sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg er ikke helt vis paa, om han ikke som sit Partis Formand er narret mest ved den Stilling, han og hans Parti har indtaget overfor det praktiske Arbejde, der er gennemført i den danske Rigsdag siden Nytaar. Hvis der foretages en Opgørelse i Øjeblikket om, hvem der har narret sig selv mest, da tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Rekorden. Den Form for Opposition, der sætter sig imod enhver Foranstaltning, den Form for Forhandling, som man tilbyder, og de Standpunkter, man forfægter i en Tid som den nuværende, tror jeg ikke i Øjeblikket har Sangbund i ret store Dele af den danske Vælgerbefolkning. Jeg er ganske overbevist om, at naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller med Stolthed hævder, at det konservative Folkeparti er det eneste Oppositionsparti i dansk Politik i Øjeblikket, det eneste Parti, der har bevaret sin Frihed i Modsætning til de tre Partier, der har samarbejdet, saa misunder jeg ikke det ærede Medlem den Frihed, Friheden til at lade være med at udrette noget. Det er nemlig ikke det, der er tiltrængt, ikke det, der i Øjeblikket er i høj Kurs hos Vælgerbefolkningen. Jeg er ganske overbevist om, at ved den Indsats, det konservative Folkeparti har gjort i dansk Politik siden Nytaar, har dette Partis Tilslutning i Vælgerbefolkningen, dets Anseelse som politisk Parti ikke været i Fremgang. Jeg misunder derfor ikke det konservative Folkeparti dets Frihed; jeg gør det ikke af de Grunde, jeg nævnte.

Jeg har endnu en Bemærkning at frem-

sætte overfor en Udtalelse af det konservative Folkepartis ærede Ordfører, en Udtalelse, som jeg ikke kan lade staa uimodsagt. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremhævede Gang paa Gang, at Kronepolitikken og Lockoutloven var de eneste Udgangspunkter for det store Forlig, der blev sluttet mellem de tre Partier. Det ærede Medlem fremdrog med Styrke, at det var et Udtryk for, at Regeringspartierne havde svigtet de Løfter, de gav Vælgerne forud for Valget den 16. November. Man kunde ikke mere tro paa Løfter fra denne Side, sagde det ærede Medlem, og han fremførte en Redegørelse for den Valutapolitik, der er ført. Men denne Redegørelse lider af adskillige Brist, som jeg gerne vil gøre opmærksom paa.

Hvis man betragter Forløbet af dansk Valutapolitik fra Foraaret 1932 og til Dato, da staar vi overfor det faktiske, at i Sommermaanederne drøftede vi i Valutaudvalget Valutakurserne ud fra erhvervsmæssige og indrepolitiske Synspunkter med det Resultat, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gentagne Gange stillede Forslag om ud fra indre erhvervsmæssige Hensyn bevidst at slække Kronen. Regeringen derimod fastholdt den Gang, støttet af Regeringspartierne, at under Hensyn til de Forhandlinger, der udadtil foregik paa den Tid, var det af den største Interesse for vort Lands Erhvervsforhold og Handelssamkvem med Omverdenen, at man med den største Forsigtighed behandlede dette Spørgsmaal for at undgaa, at Spørgsmaalet om Kronekursen blev anvendt til erhvervspolitiske Formaal og Øjemed.

Det ærede Medlem har Gang paa Gang paa sit Partis Vegne forlangt en Slækning af Kronen med Shilling-Kronen som Bundkurs med den Begrundelse, at det ikke vilde være gørligt at holde Kronen, naar hele det store eksporterende Erhverv, Landbruget, rejste sine Krav om, at Kronen skulde slaas ned for at bruge den lavere Kronekurs til en Tilpasning af indre erhvervsmæssige Forhold. Jeg erindrer det ærede Medlem om Stillingen da, føjende til, at under den Situation, som da forelaa: Forhandlingerne i Ottawa, forestaaende Forhandlinger med England, vigtige Afgørelser i Sigte angaaende vore erhvervsmæssige Tilstande, havde man ingen Betænkeligheder ved at slække Kronen ud fra indre erhvervsmæssige Hensyn. Jeg sammenligner denne Situation med den, vi stod i i Januar, den Gang vi skulde træffe Afgørelse om, hvilken Valutapolitik der skulde føres, med det Resultat, som det ærede Medlem nu